

въ ада, дигна очитѣ си и видѣ отдалечъ Аврама и Лазара въ неговитѣ обятия. Той извика и рече: „Отче Авраме, помилвай ме и проводи Лазара да накваси края на прѣста си съ вода и да разхлади езика ми, защото съмъ на мжки въ този пламъкъ.“ Аврамъ му рече: „Синко, припомни си, че ти си приелъ твоитѣ добрини на земята, а Лазаръ — злинитѣ; сега той е на утѣшение, а ти на мжки“. Това показва, че има вжтрѣшно равновѣсие въ цѣлия животъ.

Значи, въ Писанието се изнася живота и опитноститѣ на велики души, които трѣбва да се изучаватъ. Нѣкои ще запитатъ: „Дали е вѣрно всичко това, което се говори?“ Тогава азъ ще ви запитамъ: „Всичко, което е писано въ книгитѣ, въ учебницитѣ, вѣрно ли е? Всичко, каквото проповѣдватъ учителитѣ и свещеницитѣ, вѣрно ли е?“ Кой не е говорилъ за Бога днесъ? Кой не третира въпроса за Неговото сжществувание? Обаче, за Бога може да говори само този, който има великъ умъ и възвишено сърце. Това не е за обикновенитѣ хора, но сега и тия хора казватъ, че Господъ имъ говори. Това не е вѣрно. Ако земята се разтопява прѣдъ лицето на Бога, какво ще стане съ обикновения човѣкъ, като се яви прѣдъ Него? И Мойсей, който бѣше великъ адептъ, който учеше въ Египетъ, толкова се изплаши отъ видението, че каза: „Много съмъ изплашенъ и разтреперанъ“. — (Евреемъ 12:21). Мойсей се уплаши отъ Бога, а евреитѣ отъ него, защото свѣтлина излизаше отъ лицето му. И за да могатъ да го гледатъ, той тури було на лицето си. Съврѣменнитѣ християни казватъ: „Ние искаме да отидемъ при Бога“. — Ще отидете, но ще се разтреперите като Мойсея, и хората ще се плашатъ отъ васъ. Богъ е внесълъ живота у насъ. И този страхъ, който имаме, той е да не изгубимъ живота си, защото само живиятъ човѣкъ се страхува, но не и мъртвиятъ.

Казвамъ: Духътъ е проявление на Бога, зато-